

о ТОБІ
осмислюю
легенди об Данилі
династії Галицькій

вітер голосільний
у міжвіконня моє волає
З Пониззя й Волині
амоформом животворним

прах багатолітний
висв'ячує
на родоводі Божому
коронованому

споглядаю вороття ТВОЄ
поміж левами
у герці й цокоті
у склепінні мурів

заслухаюсь
дарами співомовними
ТОБІ ВО СЛАВУ
і граду стольному
ТОБОЮ обраному

зором сягнистим займаю
КОРОНУ ТВОЮ
Свитязя глибшу

герба королівськоо таємнішу

Замку Високого
святішу

дивишся
хрещений нині
пензлем не бароковим
Мирослава Отковича
маляра зі Львова*

* *Мирослав Откович. Король Данило Галицький. Поліптих. Полотно, акварель, темпера, 2006 р.*

кров мою точиш
медом вражим хмелену...

відчиняй бо прудивусе
Даниле красен
ВІТЧИЗНИ ЗОЛОТІ ЗАРУБИ
вітрограєм княжим

питаймо братове
іспоконвікнїнь:
“Що діяти маєм...”

ще до Знесіння...

/післяслово/

Чи ми земля обернена у камінь,
Чи ми причинні, що за нами свищуть.
Чи ми бездольне віко саркофагу...
Чи СЛАВИ дещиця без колісниці...?!

Цур йому пек...

Жаль ми...

*Степан Сапеляк, письменник,
Лавреат Національної премії України ім. Т. Г. Шевченка,
член міжнародного PEN-центру,
член Спільноти письменників України,
м. Харків*